

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAAD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-06-05
Besvaras senast
2020-06-17 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2019/20:1521 Sveriges arbete med skydd av riskgrupper

Massdöden i covid-19 på äldreboenden visar med all önskvärd tydlighet att regeringens så kallade strategi under pandemin har varit ett enormt misslyckande och närmast kan beskrivas som ett dödligt fiasko.

Efter en omfattande kartläggning som gjorts av tidningen Expressen ser vi klart och tydligt hur samhället sviker de som har byggt vårt samhälle. Granskningen visat bland annat hur läkarbolag har ställt in fysiska besök på äldreboenden. Samtidigt som läkarna håller sig borta kan inte den kvarvarande personalen, som ofta saknar högre utbildning, mäta de boendes syresättning eftersom de saknar nödvändig utrustning.

Vidare får vi ofta höra om äldre som nekas vård och att palliativ vård har blivit standard för dessa. Det finns otaliga exempel på äldre som nekas vård av läkare som över huvud taget inte har träffat berörda patienter. Äldre lämnas därför i stället till en plågsam död i ensamhet trots att många hade kunnat få leva vidare om de bara fått vård i form av syrgas eller dropp på sjukhus.

Till försvar har ministern ofta hänvisat till professionen som enligt henne bedömt att äldre inte anses starka nog att gynnas av intensivvård. I sammanhanget är det viktigt att då komma ihåg att det finns betydligt fler insatser än intensivvård, och att det enbart är en del av alla patienter som behöver det. Att nekas dropp eller syrgas handlar främst om att utrustningen inte finns tillgänglig, vilket inte alls har med brukarens behov att göra.

Socialministern har i en rad svar på olika frågor förnekat de vittnesmål som vårdpersonal och anhöriga vittnat om, trots att dessa vittnesmål duggat tätt. Vare sig ministern väljer att se den fruktansvärda verkligheten inom svensk äldreomsorg under pandemin eller inte finns det tydlig statistik, vilken bör fånga hennes och regeringens uppmärksamhet.

Betydligt fler än hälften av de som avlidit i covid-19 i Sverige finner vi i den kommunala omsorgen, och hela 90 procent av de döda på äldreboenden har somnat in i hemmet i stället för på sjukhus, enligt siffror från Socialstyrelsen. Detta trots att hela den svenska strategin har grundat sig på att skydda riskgrupper, de som nu också drabbats absolut hårdast.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

Hur skiljer sig det svenska arbetet med att skydda riskgrupper från det arbete som utförs av andra länder, särskilt våra nordiska grannländer, och vad i detta arbete innebär att Sverige har lagt ett större fokus på att skydda dessa?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander